

עדי לויתן, המנכ"לית היחידה ב־35 החברות הגדולות בבורסה:

נשים יכולות לעשות הכול, אני אומרת לכל אישה, תתמודדי כשווה בין שווים

ענת לב־אדלר

צילום: יובל חן

עדי לויתן לקחה על עצמה אתגר מקצועי לא פשוט: לנהל את חברת האנרגיה "אנלייט" שצומחת במהירות שיא, זינקה השנה בבורסה ב-160% והגיעה לשווי של 21 מיליארד שקל • היא יודעת היטב שהציפיות ממנה הן לשמור על הקצב - פחות מזה ייחשב כישלון • בראיון ל"ממון" היא מסבירה למה חייבים יותר מנהלות בכירות בתפקידי מפתח, על ההחלטה לוותר על משרת חלומות בארה"ב לטובת החזרה לישראל ולמה המדינה חייבת להשקיע הון בהפיקת אנרגיה ירוקה גם כדי שלא נמצא את עצמנו בלי חשמל במלחמות הבאות

לאמנויות והיא מוכשרת בצורה מופלאה, יותם במסלול מדעי ותמר עוד ביסודי. שיעשו מה שהם רוצים, העיקר שזה יהיה משהו שתהיה להם תשוקה אליו, כי כך מגיעים למקומות הכי גבוהים, וזה לא חייב להיות הייטק."

לבד בצמרת

"נשים יכולות לעשות הכול"

לויתן היא המנכ"לית היחידה כיום בתל-אביב 35 - המדר שמאגד את החברות הציבוריות הגדולות בישראל. "זה נכון שכרגע אין מנכ"ליות חוץ ממני, ואין לי הסבר לזה. צריכות להיות יותר נשים בראשות חברות, בתפקידים מובילים, כי זה ברור מאליו ולא צריך בכלל להגיד את זה: נשים יכולות לעשות הכל. אני לא בתפקיד שלי בגלל שאני אישה. אין תחור מים גבריים ונשיים ואני באמת לא מאמינה בזה. תמיד ידעתי להיות בחדרים עם גברים ולהיות האישה היחידה בחדר, יש לי ביטחון עצמי ואינטלקטואלי ואני נכנסת לחדר כמו כל אחד אחר. היותי אישה אף פעם לא הגדיר אותי."

בארה"ב פגשת יותר נשים בתפקידי מפתח?

"גם בארצות-הברית ככל שמגיעים יותר גבוה יש פחות נשים. אבל אני מעריכה שעדיין הייצוג של נשים שם קצת יותר גבוה. צריך לזכור שכל אוכלוסייה שהיא בתת-ייצוג, חובת ההוכחה היא עליה. התפקיד של הכלכלה, של המדינה, החברה, הארגונים ומוסדות החינוך הוא לתת לאוכלוסיות שהן בתת-ייצוג את המסלול להי תקדמות. והנה אני אומרת כאן: הייתי שמחה שנשים ייכנסו לתחום האנרגיה המתחדשת, תפנו אליי, אנחנו מגייסים", היא מכריזה.

איזו עצה תתני לאישה שנכנסת לתפקיד ניהולי בתחום גברי?

"אל תיכנסו לתחום רק כי הוא נראה לך מגניב, אלא תבדקי האם הוא משלב בין החווקות שלך לתשוקה שלך לגביו. זה המקום שבו את תצליחי גם לפרנס את עצמך ולהיות עצמאית כלכלית וגם לעשות קריירה משמעותית. לכל חדר שאת נכנסת, כנסי בגו זקוף וביטחון עצמי. תתמודדי כשורה בין שווים. יש לנו כל כך הרבה חווקות. תביאי את כולך, את הרגישות, את יכולת התקשורת הגבוהה, את האנושיות ואת הצד האינטלקטואלי."

מה את מביאה לשולחן?

"הדרך שלך צריכה להיות ייחודית כי אם תביאי משהו שכולם מביאים אותו, אין לך ערך מוסף. מנכ"לית אני במקום שהוא גם אתגר, גם בעשייה טובה לביטחון אנרגטי תזונתי וקיומי של המדינה, גם מצליחה לצמוח אישית ומקצועית. לא יכולתי לחשוב על מקום שיכולתי לנחות בו טוב יותר כמו בתפקיד הזה."

ומה עם הילדים? איך הם נהנים? לא פשוט להיקלט כאן בגילאי העשרה אחרי שנים בתרבות האמריקאית.

"הם מאוד התרגשו לחזור. מהביקורים כאן הם חשבו שיש ראל זה ללכת לים, שוקו בשקית, סבתא, ושפשוט ללכת לבד לקיוסק. אבל אז הם גילו שיש גם בית ספר והחיים עצמם. הם בני 14, 12 ו-8 ונכון, לחזור עם ילדים בחטיבת הביניים זה לא קל, אבל התחלנו להיכנס למסלול."

אנלייט היא בין החברות המובילות בעולם בתחום אגירת האנרגיה הירוקה, עניין שהוא אקוטי כיום, עושה זרמים חמים לבעלי המניות, לשותפים ולעובדים. "בשנה האחרונה, למשל, בגלל הנסיקה בשימוש ב-AI פתאום העולם מבין מה יהיה היקף צריכת החשמל מחוות שרתים בעולם", היא אומרת. "החישובים מראים ש-10 אחוזים מהחשמל שייצרך בעולם ילך לשימושן של חוות שרתים. לספק חשמל לחוות שרתים כזו, זה כמו לספק חשמל לעיר קטנה. עוד יקומו הרבה מאוד 'ערים' כאלה, ואם אנחנו לא רוצים שמחירי החשמל יעלו, צריך להיגביר את ההיצע של החשמל הירוק. גם הנשיא טראמפ, שהוא לא חובב גדול של אנרגיה מתחדשת, מבין את זה ואנחנו רואים

בלים בכניסה לקיבוץ, והצילו את תושביו מטבח בקנה מידה גדול. כעת אנלייט מנציחה את זכרו של יפתח ז"ל במגוון דרכים, שאליהן עוד נגיע, ואף תומכת ביחידה ובאנשיה, שבה שירת גם האב, גלעד.

לויתן, בת 49, נשואה לפרופסור אלי מוכתה, מומחה בהמ"טולוגיה שבעקבות הקריירה שלו גם יצאה המשפחה לסיבוב השני של לויתן בארצות-הברית. השניים הם הורים ליונתן, יעל ותמר. בגיל 31 לויתן חזרה לארץ מסין והמשיכה לעבוד במ"טולוגיה בתקופה הזו הכירה את מי שיהפוך להיות בן הזוג שלה, ובמהלך שבע השנים הבאות נולדו להם שני ילדים. בהמשך, שוב ארזה את המזוודות, הפעם כמשפחה, לטובת הקריירה של בעלה שיצא להשתלמות בבית החולים הנחשב מאיו קליניק, ואילו היא חזרה לזרועות מקינזי, הפעם במיניאפוליס.

את ענקית הייעוץ עזבה כדי לקפוץ למים העמוקים של תחום התאגידים האמריקאי, והצטרפה ל-M3. חברה שאנחנו מכירים בזכות הפוסט-איט, הרבקות הצהובות שפעם לפני המצאת הפתקים בטלפון אי-אפשר היה לפגוש שולחן או לוח תכנון שלא עמוסים בהם.

במטה של M3 במינסוטה עבדה שבע שנים בניהול של חטיבת בנות בשווי 21 מיליארד דולר ומעלה, וצברה ניסיון משמעותי שכלל ניהול של מאות עובדים ב-60 מדינות - חטיבת הרב

מזן קצר לפני סיום המלחמה, עדי לויתן חזרה לארץ בפעם השנייה בחייה, לאחר יותר משני עשורים בתפקידים ניהוליים בכירים בחברות גלובליות. הפעם היא חזרה לתפקיד מאתגר של מנכ"לית חברת "אנלייט אנרגיה מתחדשת", שאותו היא ממלאת מאז 1 באוקטובר, לאחר שהחליפה את היוזם ואחר מהבעלים, גלעד יעבץ, שעבר לתפקיד יו"ר דירקטוריון פעיל במשרה מלאה.

"אני תושבת חוזרת פעם שנייה", היא אומרת במבטא אמריקאי בולט ועיניה הכחולות סורקות את אזור בית הקפה שבו אנחנו נפגשות ברמת-אביב, שכונת ילדותה שבה התמקמה כעת שוב עם בעלה וילדיה.

"בפעם הראשונה חזרתי ב-2007 אחרי שבע שנים בסין, והפעם השנייה עכשיו, עם משפחה ושלושה ילדים. אני מעריכה את ההשוויות ואת התפקידים שעשיתי מעבר לים. בזכות החברות שעבדתי בהן, במקינזי בסין, וב-M3 בארה"ב כמנהלת תחום, חייתי בכל מיני מדינות, כולל סקנדינביה ומזרח אפריקה, אבל בסוף ישראל זה הבית ואלי חורנו".

לאנלייט הגיעה לאחר שבתפקידה האחרון בחברת 3M, שנמנית עם חברות ה-Fortune 100, כיהנה כמנכ"לית חטיבה בת כ-700 עובדים ב-5 יבשות, המניבה הכנסות של

כ-1.5 מיליארד דולר לשנה וצברה ניסיון בתחום התאגיד. לפני כן מילאה במשך שנים רבות תפקידים בכירים בסין ובארצות-הברית בפירמת הייעוץ האסטרטגי המובילה בעולם מקינזי. אבל עכשיו היא שוב בבית, ואנלייט שבניהולה מייצרת ואוגרת את הזהב הירוק של המאה ה-21.

לשאלה מה הביא אותה לעזוב תפקיד בכיר בחברה אמריקאית ענקית כמו M3 שנכללת במדד הדאו ג'ונס ולהעדיף הרפתקה בחברה ישראלית של אנרגיה מתחדשת, היא עונה בשילוב של פטריסיות ותשוקה.

"איך עוזבים כזה תפקיד באמריקה? בריוק בשביל תפקיד כמו שוכתי בו ישראל. לא יכולתי לחלום על הצעה יותר טובה. גדלתי פה, ברמת-אביב, ליד האוניברסיטה שם ההורים שלי עבדו ופעילים בה עד היום. בתחומי העניין שלי נמשכתי מאוד לסין, ולמדתי באוניברסיטה העברית סינו לוגיה ושפה סינית ביחד עם כלכלה. מיד אחרי זה נסעתי לסין וגרתי שם מגיל 24 עד גיל 31, שם הצטרפתי לחברת הייעוץ הגדולה מקינזי."

דמעות בעיניים. גלעד יעבץ וסגן יפתח יעבץ ז"ל

קים, וחטיבת החומרים השוחקים: "אלה יישומים תעשייתיים שנכנסים לתוך תהליכי ייצור של מכשירים שונים. למשל, בתוך הטלפון שלך יש שמונה יישומים של רבקים של החברה. אבל בניהול זה פחות משנה איוה מוצר את מנהלת, אלא חשוב מה את לומדת."

וללמוד זה אולי הדבר שהיא הכי אוהבת.

את בוגרת 8200, אחותך קיבלה את פרס ביטחון ישראל, אחיך הוא מרדכי קורנטים והתחתנת עם פרופסור בשיבא, ההורים שלך פרופסורים שהסלילו אתכם להצטיין. איוה סיכוי יש לך לא להצליח?

כאן עדי אומרת כמו לעצמה שהיא חייבת לדלל מעט את ערך הוויקיפדיה הנושא את שמה, שממנו שאבתי את המידע "המפליל", אבל היא מיד מחייכת חיוך רחב. "אני אכן באה ממשפחה אקדמאית וסקרנות זו התכונה שאני הכי מעריכה באנשים. ההורים שלי עדיין פעילים באוניברסיטת תל-אביב, וגם האחים שלי כל אחד מוצלח בדרך. את כל האינטליגנציה שלה אחותי שמה לטובת המדינה, אחי מתמ"ט טיקאי קוונטי ולכבוד הוא לי להיות חלק מהמשפחה הזו. אני ניתבתי את עצמי למקום פחות אקדמי, אבל עדיין אוהבת ללמוד ולהתפתח כל הזמן."

ולשם את גם דוחפת את הילדים שלך?

"הסקרנות חשובה לי, וזה שהם גדלו בארה"ב והיום חיים בישראל מבטיח להם רב-תרבותיות. יעל לומדת בבית הספר

הדחף

"אוהבת ללמוד ולהתפתח"

האתגר שלה באנלייט גדול ולא פשוט בכלל. היא נכנסת לחברה שצומחת בקצב שיא, זינקה השנה בבורסה ב-160%, הגיעה לשווי שוק של 21 מיליארד שקל ונחשבת לחברת האנרגיה הגדולה בישראל. הציפיה היא לשמור על הקצב הזה ואף להאיץ אותו - פחות מזה ייחשב עבור לויתן לכישלון. "המייסדים גלעד יעבץ, צפרייר וואלי ועמית פז, שמו 50 אלף שקל והתקינו לבד את המערכת הראשונה על גג של בית ברחוב הלימון בפתח-תקווה", היא מספרת. "היום החברה נסחרת בנאסד"ק ובתל-אביב, ונחשבת לאחת מ-35 החברות הגדולות בבורסה בישראל. יש לנו 400 עובדים, מחציתם בארץ ומחציתם במטה שלנו בארצות-הברית. החיבור והלב הם ישראלים וגם המחויבות הענקית לחקלאות המקומית, לקהילה ולערכים שמקיימים את מדינת ישראל", אומרת לויתן ומתכוונת גם למי שלאורו צועדת אנלייט מאז 7 באוקטובר - סגן יפתח יעבץ ז"ל, בנו של גלעד, שנהרג בהגנה על קיבוץ נחל עוז.

יפתח יעבץ היה קצין אג"מ ביחידת מגלן שנפל ביחד עם סגן מפקד היחידה חן בוכריס ועם החובש אפיק רוזנטל ז"ל, כאשר נלחמו באומץ לב ביחד עם חבריהם לצוות מול מח

דיים אנושיות לשות, וממנו עולים המאפים והלחם שהחיוך של יפתח והערכים שלו מגולמים בתוכם. לעדי יש דמעות בעיניו כאשר היא מספרת כיצד כל עובדי החברה בישראל, בארה"ב ובאירופה קיבלו משלוחים של קמח יפתח, שכבר ניצב על המדף פים, ואפו באמצעותו חלות ולחמים, "כולל האיטלקים שאפו פיצה. וגם השר לביטחון המזון הגיע לבקר בפרויקט שלנו בישיע וקיבל את הלחם שאנחנו אופים על בסיס קמח יפתח", ההתרגשות ניכרת בקולה.

"בחקלאות מפיקים מהקרקע בערך 500 שקלים לדונם, אבל כאשר מניחים על אותה קרקע תאים פוטו-וולטאים ומייצרים עליהם חשמל בלי לפגוע בחקלאות, מזו נקים גם לסכומים של 15 אלף שקלים לדונם. ייצור החשמל הופך עבור החקלאים למנוע צמיחה כלכלי שבזכותו המושבים והקיבוצים מקיימים את עצמם בלי טובות מאף אה. אנחנו בחברה מאוד מחוברים להתיישבות העובדת."

היתרון

עמידה גם מפני סילים

אחד הקיבוצים שהחברה עוסקת ומ' סייעת בשיקומו ובצמיחתו קדימה הוא נחל עוז, שעל הגנתו נהרגו יעבץ וחבריו. אנלייט לא רק מנהלת עבור הקיבוץ את כל התוכנית האסטרטגית עם גרף צמיחה כלכלי, אלא פועלת כדי לבנות את תוכנית האגרו-סולאר של הקיבוץ לשנים הבאות, כך שלא יצטרך להישען על כספים ממשלתיים. "אנחנו מחוברים לנחל עוז. יש לנו שם ימי התנדבות, שיפצנו את הממ"דים, אנחנו איתם", היא מדגישה.

כאמור, רק 17 אחוזים מצריכת החשמל במדינה מגיעים ממקורות של אנרגיה מת-חדשת, שיעור נמוך מהיעד שישיראל הציבה לעצמה ונמוך מהממוצע במדינות ה-OECD. המטרה הבאה היא שער שנת 2030, 30% מצריכת החשמל בישראל תגיע ממקורות אנרגיה מתחדשת. לוינתן אומרת שבכדי לה-תקרב ליעד השאפתני, צריכים להגדיל את הקיבולת של רשת ההולכה וכן לתת לחברות היזמיות בתחום האנרגיה המתחדשת שכבר מקימות פרויקטים בקצב יפה, להמשיך לפ-עול ולהקים פרויקטים.

עניין נוסף שלוינתן מאירה בפרו'קטור ענקי הוא יתרון הביזור שיש למאגרי האנ-רגיה המתחדשת, בהיותה של ישראל מדינה שנמצאת תחת איום קיומי תמידי. "כולנו ראינו את אויבינו מכוונים טילים אל עבר מרכזי ייצור האנרגיה בישראל וברגע שהש-נאים נפגעים, זה עשוי לפגוע גם במערכות ההתגוננות שלנו. אנחנו רואים איך חדשות לבקרים רוסיה ואוקראינה מפציצות זו לזו את השנאים. אבל לעומת זאת, מקורות הייצור של האנרגיה המתחדשת מבוזרים מאוד, וגם כאשר טיל פוגע במתקן סולארי, צורת החיבור הטבעית היא כזו שכל כמה תאים מחוברים לשנאי משני שמזרים את האנרגיה לשנאי גדול יותר. כך למעשה עצם פגיעת הטיל בחלק משרה סולארי לא מפ-ריעה לייצור החשמל, אלא פוגעת בקיבולת מאוד קטנה שלו, מה שתורם לביטחון הכללי והאנרגטי של המדינה.

"הבטריות הביאו אותנו למקום שבו אספ-קת חשמל ממקורות מתחדשים יכולה להתי-קיים 24 שעות ביממה. בזכות היכולת לאגור חשמל אנחנו כבר לא צריכים טובות של אף אה. יש בארה"ב חברות בתחום האנרגיה המתחדשת שהן בגודל של חברות הנפט. אנחנו כבר לא נישא, היום מבינים שהאנרגיה המתחדשת כאן כדי להישאר."

"סחב על הגב את הפאנל הראשון" המייסד והיו"ר גלעד יעבץ | צילום: ריאן פרויס

"גלעד ואני עובדים יחד בצורה טובה מאוד. אני אדם צנוע שמקשיב ונותן כבוד למייסדים ול-DNA של החברה, אבל גם יודע איך מתנהלים בתאגיד בינלאומי. הם מביאים את השורשיות והגן היזמי הישראלי שמושך קדימה"

אנלייט רכשה חברה שיושבת באייריהו בארצות-הברית ולמעשה מחזיקת מעובדיה נמצאים שם. לוינתן נוסעת אליהם פעמיים בשנה והם מגיעים לכאן עוד פעמיים, וכך מתראים בכל רבעון. ואת כל זה לוינתן צריכה עכשיו לנהל בהתייחס לחזון במוחו הקודח של היו"ר הטרי והפעיל. "אני יודעת להוביל לשם", היא אומרת. "אני גם אדם צנוע ומקשיב ונותן כבוד רב למייסדים ול-DNA של החברה, ואני גם יודעת להגיד איך מתנהלים בקורפורייט אמריקאי. אז הם מביאים את השורשיות, הישראליות, הגן היזמי הצברי שמושך קדימה, את המחויבות המלאה לחקלאות הישראלית, לערכים ואני את ההתנהלות האמריקאית. השילוב הזה הוא מה שיציעיר אותנו קדימה."

אז המיילים והמבט קדימה הם כאמור בארצות-הברית ובאירופה, אבל הלב והני-שמה והעשייה עמוק בישראל. בטח כאשר משפחת יעבץ, הוריו של יפתח ז"ל – גלעד יעבץ ושריה יעבץ-אפל – כמו משפחות רבות אחרות, שילמה ב-7 באוקטובר מחיר אישי בלתי נתפס. כך למשל, עכשיו הח-ברה פועלת במושב ישע בעוטף ו"שתלה" פאנלים סולאריים להפקת חשמל מאור השמש ממש בין התלמים של גידולי השדה. ויש גם יתרון מעשי בשילוב הזה: העובדה שצריך להרחיב את התלמים לטובת הפא-נלים מאפשרת לכלים החקלאיים הכבדים לעבור בהם בנוחות מירבית. וכמוכן, היתרון הכלכלי העצום שהופך את תנובת הכסף מהאדמה לבלתי נתפסת כמעט במונחים של פלחים. היא שולפת טלפון ומראה לי איך הם מפיקים מאותה הקרקע גם חשמל ירוק וגם מזון, בלי לפגוע בייעודה החקלאי, הופכים את האדמה לכוז שיודעת לתת את הקמח האגרו-סולארי הראשון.

"קמח יפתח" קראו לו במשפחת יעבץ, על שם הבן שנהרג, והוא נטחן מחיטה שגרלה במושב ישע, בחלקות שלצידן הוצבו הפא-נלים שמהם אנלייט מפיקה חשמל. התמונה שלוינתן מראה לי מרהיבה ומרהיבת לב: מצד אחד החיטה הזוהבה הבשלה לקראת הקציר, ומהעבר האחר הפאנלים הסולאריים המנצצים בשמש, כאשר בתווך עובר ג'ון דיר ירוק עצום ממדים. בסרטון שהיא מציגה רואים איך החיטה נגרסת ל"קמח יפתח" שהופך לבצק שי-

כמוכן נמצאת באירופה בחזית הפעילות, כא-שר כמעט כל הפרויקטים של החברה ביבשת הם בתחום האגירה.

"זאת הסיבה שהשווי של החברה קפץ בזמן האחרון", היא מסבירה, "מתוך ההבנה שיש צורך אדיר בחשמל ואין דרך לספק את הצרכים האלה אלא אם אוגרים אותנו. אנחנו הוכחנו כבר שהצמיחה שלנו מאגירת חשמל באמצעות בטריות עומדת על 40 אחוזים בשנה, הצגנו את הפרויקטים לשוק ההון, שם המשקיעים כבר יודעים למה לצפות. אנחנו מפרסמים ומראים שיש לנו 15 אחוז תשואה כממוצע על הפרויקטים הקשורים באגירה, והם רואים דרך שעוברת את כל השרשרת ומגיעה עד אחוז מימוש מאוד גבוה. המשקי-עים רואים שהבאנו תשואות ושנחנו יודעים

איך להתבהרות הרגולטורית בארצות הברית בהחלט משפיעה על התחום. כולנו מבינים היום שצריך להגביר את ההיצע של החשמל הירוק ולא רק בגלל שהוא אקולוגי, אלא כי הוא הכי זול והכי מהיר לשימוש."

ועדיין, במדינת ישראל שמובילה טכנולוג-גית בתחום רק 17% מהחשמל ברשת מגיע מאנרגיה ירוקה – מספרים נמוכים מאוד ביחס לעולם. למה זה קורה?

"בישראל יש גורמים שמבינים את הנקודה החשובה הזו היטב, אבל יש גם מי שלא נותנים מספיק מהר את ההיתרים לפיתוח הקרקע, ויש גם מגבלות ברשת ההולכה של החשמל, שלא מתפתחת בקצב מהיר כדי לאפשר צריכה מספיקה. כדי לפתור את זה צריך לדאוג לשרשרת הולכה מפותחת יותר, צריך אישורים לתכנון ופיתוח תשתיות, צריך לדאוג שתשתיות הייצור מספקות את החשמל הירוק ימוקמו בקרבת האזורים שבהם צריכים את החשמל כדי להוליך אותו כמה שפחות ולפשוט את התהליך."

בואי נפשט את זה לקראים שרבים מהם לא בקיאים בתחום האנרגיה המתחדשת. מה בעצם אנלייט עושה ולמה הפעילות הזו שווה מיליארדים?

"אנלייט עוסקת בייזום, פיתוח, הקמה, תפעול ואגירה של חשמל ירוק", אומרת לוינתן. "אנרגיה ירוקה זו אנרגיה ממקורות שמתחדשים באופן טבעי, כמו רוח, שמש, מים, ותמיד יהיה עוד מהם בניגוד לנפט, גז וכו'. אנחנו מפיקים חשמל באמצעות טכנולוגיה – בין אם באמצעות טורבינות שממירות את אנרגיית הרוח, או המרה של האנרגיה של קרני השמש בתהליך שנקרא פוטו-וולטאי. יש גם תהליך הידרואלקטרי של המרת אנרגיית מים זורמים לחשמל, אבל בו אנחנו לא עוסקים."

"בעבר, לפני 15 וגם חמש שנים כל הסיפור של אנרגיה שהגיעה משמש ורוח היה נהדר", היא אומרת. "קצרנו חשמל ירוק והשתמשנו בו. אלא שכיום, הצורך בחשמל נוסק ויש חובה לאגור את החשמל, כדי לנצל במלואו את מה שניתן לקצור בשעות שבהן השמש בשיאה או

"תמיד ידעתי להיות בחדרים עם גברים ולהיות האישה היחידה בחדר, יש לי ביטחון עצמי ואינטלקטואלי ואני נכנסת לחדר כמו כל אחד אחר. היותי אישה אף פעם לא היה משהו שהגדיר אותי"

לעשות את עבודתנו", אומרת לוינתן ומדגישה שבתוך כל זאת, הדבר שמעניין את המייסדים ואותה זה לא ניהול המניה או השוואה לח-ברות אחרות, אלא הסתכלות על המסלול הייחודי של אנלייט ותכנון קדימה לעוד חמש שנים לפחות. כן, בראש הנמרץ של יעבץ רצה תוכנית סדורה שאנלייט פועלת לאורה.

הדרך

כסף מתוך האדמה

עד כמה גלעד יעבץ, שהקים את החברה ושימש תקופה ארוכה כמנכ"ל בעצמו, נותן לך יד חופשית כמנכ"לית?

"גלעד ואני עובדים יחד בצורה טובה מאוד. גלעד, צפיר ועמית הקימו את החברה בשנת 2008, סחבו על הגב את הפאנל הראשון שהם התקינו, השיגו את המימון מהבנקים, את ההיתרים. גלעד והנהלה של אנלייט הפכו את החברה למעצמה והרחבת ההנהגה הייתה הצעד הבא והמתבקש ואני שמחה על האמון שניתן לי להוביל את החברה."

כאשר יש רוח. לכן בחמש השנים האחרונות החל תחום אגירת אנרגיה בסוללות, ממש כמו הסוללה של המחשב או הטלפון. את הסוללות מציבים ליד הפאנלים הסולאריים או ליד טורבינות הרוח, כלומר ליד מרכזי הייצור של החשמל הירוק, והן אוגרות את האנרגיה שמ-גיעה מהרוח או מהשמש ומאפשרות להשתמש בה בכל זמן שצריך. אנחנו יודעים היום לנהל את הסוללה, לנהל באמצעות אלגוריתמים שפיתחנו את הטעינה והפריקה שלה, כדי להפיק ממנה את המקסימום."

היום, 40 אחוז מהעיסוק של אנלייט הוא בניהול ותפעול הסוללות לאגירת החשמל, וההתקדמות שהשיגה בחמש השנים האחר-ונות בתחום זה ביחס למתחרות מעניק לה יתרון באספקת חשמל ירוק לחברות שרתים שצריכות את האספקה 24/7.

לוינתן מספרת שאירופה היא המתקדמת ביותר בעולם כיום בתחום אגירת האנר-גיה המתחדשת, ושהצפי הוא שעד 2030 יהיו עשר מדינות ביבשת שהשימוש בחשמל הירוק יגיע בהן לכדי 70 אחוזים. אנלייט